

Instytut Pamięci Narodowej

[https://ipn.gov.pl/pl/historia-z-ipn/archiwum/173959,Artur-Cieslik-Warszawski-event-komunistow-swiata.h](https://ipn.gov.pl/pl/historia-z-ipn/archiwum/173959,Artur-Cieslik-Warszawski-event-komunistow-swiata.html)
tml

01.03.2026, 22:10

Artur Cieřlik: Warszawski „event” komunistów świata

„Zimna wojna” i „wyścig zbrojeń” przyniosły ludzkości nowy wymiar wojny. Dzisiaj znamy ją jako „wojnę hybrydową”. Jednym z elementów prowadzenia nowego typu konfliktu była od samego początku wojna informacyjna. Związek Sowiecki doskonale opanował i rozwinął tę metodę rażenia, wykorzystując bezwzględnie każdą okazję, by osłabić przeciwnika.

17.11.2024

Przygotowania

W demokracjach zachodnich dużą rolę w politycznych przedsięwzięciach rządów państw odgrywała opinia publiczna i właśnie do jej świadomości skierowany był II Światowy Kongres Obrońców Pokoju, który został zorganizowany w 1950 r.

Kongres, który początkowo miał mieć miejsce w Sheffield w Wielkiej Brytanii, po odmowie rządu brytyjskiego przyjęcia na swoim terytorium uczestników tego komunistycznego „eventu”, został przeniesiony do Warszawy. W dniach od 16 do 21 listopada Warszawa gościła komunistów z całego świata.

Polscy komuniści przygotowywali się do tego wydarzenia bardzo starannie, przeprowadzając wielką akcję propagandową. Zaproszeni delegaci otrzymywali meldunki i rezolucje z zakładów pracy, a nawet laurki i życzenia od dzieci w wieku szkolnym.

W prasie krytykowano rząd brytyjski i amerykański, żądano wprowadzenia zakazu stosowania broni atomowej. Za tym żądaniem krył się właściwy cel organizacji Kongresu. Sowieci, trzymając się leninowskiej koncepcji traktowania wojny jako przedłużenia polityki, do końca lat 40. XX w. byli w defensywie względem państw NATO. Jądrowy arsenał Amerykanów skutecznie powstrzymywał Sowietów przed nierozważnymi działaniami.

Stalin chcąc utrzymać swoich stronników z państw zza „Żelaznej Kurtyny” w rewolucyjnym podnieceniu, a zarazem osłabić przeciwników, wysyłał poprzez Kongres do zachodnich społeczeństw sygnał, że broń jądrową należy zlikwidować, bo jest zbyt dużym zagrożeniem dla światowego pokoju. Sowieci oczywiście rozwijali w tajemnicy swój program broni jądrowej i nie bacząc na mający się odbyć w listopadzie Światowy Kongres Pokoju, 29 sierpnia 1949 r. na poligonie atomowym w Semipałatyńsku dokonali pierwszej próbnej eksplozji bomby atomowej.

Apel Sztokholmski

Podczas II Kongresu Obrońców Pokoju powołano do życia Światową Radę Pokoju, która ogłosiła tak zwany *Apel Sztokholmski*. *Apel* był dokumentem kończącym propagandowe działania zainicjowane przez Stały Komitet Światowego Kongresu Obrońców Pokoju, który w marcu 1950 r. w Sztokholmie uchwalił rezolucję wzywającą do „stanowczego zakazu broni atomowej jako narzędzia agresji i masowej zagłady ludzi”.

W krajach bloku wschodniego organizowano powszechne akcje podpisywania *Apelu*.

W komunistycznej Polsce za akcję zbierania podpisów odpowiedzialny był Komitet Obrońców

Pokoju. Miał on swoje struktury na każdym szczeblu administracji, nawet gromadzkim czy blokowym. Jeden komitet obejmował zasięgiem swojego działania do tysiąca mieszkańców. Zgodnie z instrukcją członkowie komitetów w grupach 2- i 3-osobowych odwiedzali każde mieszkanie czy chatę wiejską i przeprowadzali rozmowy wyjaśniające cel „walki o pokój”. Agitowali także za złożeniem podpisu pod treścią *Apelu*.

W ciągu dwóch miesięcy, do 18 czerwca 1950 r., *Apel Sztokholmski* podpisało 18 mln Polaków, czyli niemal cała dorosła ludność kraju. *Apel Sztokholmski* wzywał narody do przeprowadzenia plebiscytu w sprawie zakazu produkcji broni atomowej.

► [Czytaj całość na portalu przystanekhistoria.pl](http://Czytaj.całość.na.portalu.przystanekhistoria.pl)

[Poprzedni Strona](#)

[Następny Strona](#)

Artykuł

Pierwsza strona numeru dziennika „Życie Warszawy” z 12 listopada 1950 r. z artykułem zapowiadającym II Światowy Kongres Obrońców Pokoju. Kadr z propagandowego filmu „Droga walki” zrealizowanego w Biurze „B” Wydziału XII komunistycznego MSW. Fot. z zasobu IPN